

løbigt skøn, forslagsstillerne den 21. november 1959 har indhentet i boligministeriet, komme til udbetaling i nedennævnte finansår med:

1959-60	385 mill. kr.
1960-61	240 mill. kr.
1961-62	150 mill. kr.
1962-63	20 mill. kr.

Forslagsstillerne lægger vægt på, at denne nedgang får varig betydning for statens finanser og for samfundets hele økonomiske stilling.

Til yderligere begrundelse for forslaget skal anføres, at det må antages, at boligbyggeriet inden for en overskuelig fremtid vil kunne finansieres på det private lånemarked med eller uden statsgaranti.

Ifølge § 10, stk. 2, i loven om boligbyggeri fastsættes ved lovens ikrafttræden (1. april 1959) efter forhandling med folketingets finansudvalg, inden for hvilken ramme tilsagn om garanti kan meddeles i den kommende 3 års periode 1. april 1959-31. marts 1962. Denne garantiramme er fastsat til 16 000 lejligheder for hvert af finansårene 1960-61 og 1961-62 fordelt på følgende bygherregupper:

	Socialt	Privat byggeri	heraf parcelhus for mindre- bemidlede	I alt
1960-61	9 000	7 000	(3 500)	16 000
1961-62	9 000	7 000	(3 500)	16 000

Denne garantiramme kan formentlig ikke tilnærmelsesvis udfyldes, og da statens direkte udlånsvirksomhed er subsidiær, må det som anført formodes, at der ikke bliver brug for nogen udlånsvirksomhed i de kommende finansår.

I loven om boligbyggeri er der regnet med et byggeri af indtil 2 000 lejligheder i det sociale

byggeri for den mindstbemidlede del af befolkningen. Der er hidtil kun bygget 200-400 af disse „socialfilantropiske“ lejligheder om året, og det må sikkert anses for yderst usikkert, om man når op på 2 000 lejligheder. Til disse boliger ydes der et tilskud på 35 pct. af anskaffelsessummen, hvoraf staten betaler $\frac{4}{7}$ (som under særlige forhold kan forøges til $\frac{5}{7}$), medens resten betales af kommunen og/eller private (jfr. § 20). Statens tilskud er for 2 000 lejligheder anslået til 18 mill. kr. De resterende 65 pct. af anskaffelsessummen kan i almindelighed tilvejebringes ved lån i kredit- og hypotekforeninger samt byggeriets realkreditfond, der yder lån op til 75 pct. af værdien uden statsgaranti, og der foreligger derfor for dette byggeris vedkommende ikke noget behov for statslån. Forslagsstillerne er enige i, at der fortsat reserveres de ovennævnte 18 mill. kr. til tilskud til det „socialfilantropiske“ byggeri.

I loven om boligbyggeri er der regnet med et byggeri af 1 500 erstatningslejligheder, svarende til et samlet saneringsprogram på 3 000 lejligheder.

Selv om de 2 000 „socialfilantropiske“ lejligheder og de 1 500 erstatningslejligheder for saneringen formentlig i vid udstrækning opføres til de samme kategorier af befolkningen, og selv om man i størst muligt omfang bør sikre de udsannede familier bopæl i den gamle boligmasse i fornødent omfang med huslejetilskud, således som der er hjemmel til i saneringsloven, er forslagsstillerne enige i, at der bør opføres saneringslejligheder i det omfang, det må skønnes nødvendigt til sikring af det planlagte saneringsprogram. Dette kan imidlertid ske ved statsgaranti og forudsætter ikke direkte statslån.